

[Ole Henriksen]

for varianter af efterløn, og derfor støtter vi altså denne variant, selv om vi finder, at det hører til i den ringeste ende af varianterne.

Men arbejdsministeren drog også sammenligninger med lovgivningen om de langtidsledige, hvor vi havde stemt imod. Jeg kan sige, at vi egentlig ikke har fortrudt, at vi stemte imod forslaget vedrørende de langtidsledige, men må tilføje, at med den noget hårdhændede administration, som efterløn tilsyneladende skal køres igennem med over for de 60-årige, så mener vi bestemt, at det har været en kikser fra regeringens side, også fra den foregående regerings side, at adskille disse to ting fra hinanden, som man gjorde, efterlønsforslaget og langtidsledighedsloven. Denne lov kunne være blevet en god tvillingelov, hvis man havde koblet det sammen og fået det maksimale og fornuftige ud af det.

SF lader sig jo normalt lede af fornuften, og vi bruger mange timer i den daglige kamp for også at få socialdemokratiet til at lade sig lede af fornuften, ikke mindst i denne tid. Vi har i den socialdemokratiske mindretalsregerings tid ofte reddet denne regering ved afstemninger her i salen, så der er ingen grund til at stå her og sige, at vi pludselig vender tilbage. Nej, vi har vores holdninger, og vi vil, når fornuften er i højsædet, også hos socialdemokratiet, godt støtte forslag. Det er også det, vi gør med hensyn til forslaget om efterløn. Vi mener altså bare ikke, at fornuften var til stede ved langtidsledighedsloven, for der var for mange huller, alt for store muligheder for at stramme reglerne rent administrativt over for de langtidsledige, og det mener vi vi har kunnet føre bevis for i dag med de cirkulærer, der er udsendt.

Jeg tror ikke, jeg er den rigtige til at gå ind i en duel på salmevers med arbejdsministeren. Jeg vil overlade det – jeg rejser til FN på søndag – til min efterfølger. Det er en præst ude fra Valby, som hedder Margrethe Auken, og hun kan så optage duellen med arbejdsministeren og måske finde nogle passende citater på dette område.

Jeg ved ikke, hvem der har sagt verden farvel som sådan. Jeg tror altså, at det er socialdemokratiet, der har sagt – for en tid i hvert fald, forhåbentlig for en tid – denne politiske verden farvel ved at indgå dette samarbejde med venstre. Dette lovforslag kunne være blevet bedre, der var tilsyneladende et andet flertal, som kunne have gjort

både loven om langtidsledige og forslaget om efterløn bedre end de løsninger, som man nu har fundet frem til. Jeg kan kun udtrykke et håb om, at socialdemokratiet igen bliver et samarbejdsdueligt parti for fornuften her i folketinget.

Jørgen Jensen (DKP):

Det er rigtigt, som arbejdsministeren sagde, at menneskene er i en forskellig situation, også når de er 60 år. Det er netop derfor, vi har forsøgt på i den debat, der har været i udvalget og også her i folketinget, at få regeringen til at forstå, og navnlig socialdemokratiet, at man måtte udnytte alle muligheder for, at man ikke ofrede nogen.

Vi har ikke, som jeg har sagt det mange gange, lukket øjnene for, at der vil være nogle, der har gavn af dette forslag. Men skulle man sige det hårdt, så ved arbejdsministeren, så ved socialdemokratiet også kynisk, at der er nogle tusinde, som man sorterer fra, som man ofrer med dette forslag. Vi har sagt, at det ikke havde været nødvendigt, lige så vel som da vi behandlede loven om langtidsledige, da vi behandlede forslaget om at gennemføre en moratorieordning i 1978 for dem, der ville falde for 26 ugers reglen. Dengang ville man også i samarbejde med venstre absolut ofre nogle, og vi sagde, at det ikke havde været nødvendigt, og at det ikke er nødvendigt.

Jeg vil også godt sige her, at det havde været muligt i folketinget at skaffe et flertal for en efterlønsordning, som gav mulighed for, at man kunne nedtrappe sin arbejdstid, når man er over 60 år. Det havde været muligt her at gribe ind over for de 200 timer, som er grænsen. Jeg vil bare henvise til de debatter, der har været i Radiotetinget, ved første behandling her og i udvalget, hvor der har været givet udtryk for, både fra retsforbundet og fra de radikale, at man i og for sig var enige i, at det var for skarp en begrænsning. I spørgsmålet om at gå ind og ud af systemet havde der også været mulighed for det. Derfor siger jeg: hvorfor vil man ikke det? Nå ja, ministeren bebuder nu et ændringsforslag mellem anden og tredje behandling om, at invalider også skulle kunne få efterløn.

Jeg tror også, at debatten her har afsløret noget. Når hr. Johan Philipsen siger, at ven-